

lemmer svæver i nogen Vildfarelse med Hensyn til Lønningerne ved Det kongelige Teater. Det kongelige Teaters Forhold som Statsanstalt kan slet ikke sidestilles med anden Statsvirksomhed. Det ærede Medfra Vordingborg (Carl Hansen) talte om, at vi ved disse Lønforhøjelser til Koristerne vilde bringe dem i Klasse med Statsfunktionærer af den og den Art: Nej, de som er ansatte ved et Teater, kan ikke paa den Maade betragtes som Statsfunktionærer. De Lønninger, vi giver til Skuespillerne, kan paa ingen Maade sammenstilles med Embedsmændenes eller paaberaabes af disse som Støtte for Krav om at komme op til samme Højde. Teatret er en Forretning, som drives under forretningsmæssige Hensyn. De Lønninger, som det kgl. Kapels Musikere har nøjedes med i en Aarrække, er saa smaa, at den Stigning, som i Øjeblikket er indtruffet i Priserne paa alle Livsfornödenheder, gør det til en fuldkommen Nødvendighed for dem at forlange en Lønforhøjelse, her er Tale om, og som sandelig ikke bringer dem op paa store og mægtige Lønninger. Hvis man ikke vil gaa med til at bevile Lønninger, som ganske simpelt er nødvendige, for at man kan faa gode Folk paa de Poster, der er tale om, risikerer man, at man kommer til at lukke Butikken — for at bruge de smagfulde Udtryk, som det ærede Medlem fandt det passende at anvende i denne Forbindelse.

Til det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) vil jeg gerne sige, at Korets Lønninger, hvad enten man regner Smarratialerne med eller ej, ikke naar en saadan Højde, at de kan siges at være en issende Løn for det Arbejde, der ydes, og den Arbejdstid, der kræves, stillet til Teatrets Disposition. Og Forholdet er jo ikke det, at det alene er Koret, der kommer og anmoder om Lønningsforhøjelse, eller nogle Medlemmer af Finansudvalget, der har fundet paa, at disse Lønninger vilde forhøjes, men det er den højtærede Minister, som efter Indstilling fra Teatrets Direktør og Ledelse siger, at disse Lønninger vil være rimelige, det er Kapelets Chef, der paa det bedste anbefaler de Lønforhøjelser, det er overhovedet alle, der har med Teatrets Ledelse at gøre, so siger, at disse Lønninger er naturlige. Jeg vil derfor indtrængende anmode om, at man vil ordne dette Forhold for Koret samtidig med at man ordner det for Kallet.

Jeg vil gerne have lov til at fastslaa, at der under hele den nærtte Debat ikke

har været fremført et eneste Argument mod min Betragtning med Hensyn til Forhøjelsen af de administrative Embedsmænds Lønninger: at de har et berettiget Krav paa at faa dem forhøjede, fordi vi en Gang har bevilget dem en Lønforhøjelse og derefter forandret Løven saaledes, at denne Lønforhøjelse ikke kom til at træde i Kraft. Naar vi en Gang har ment, det var nødvendigt at forhøje disse Lønninger, er vi nødsagede til at opretholde dette Standpunkt, hvis vi ikke vil begaa en Uretfærdighed overfor dem, som i Sandhed ikke sidder med høje Lønninger. Ingen har indvendt noget derimod, og det tager jeg ogsaa til Indtægt for hele det Forslag, vi har stillet. Jeg anmoder om, at man vil ordne det kongelige Teaters Forhold paa een Gang, thi ellers vil vi ufravigelig vende tilbage til en Diskussion om dette Forhold et følgende Aar. Jeg anmoder Medlemmer af Regeringspartiet om at følge os, ikke mindst efter at den højtærede Minister udtrykkelig har sagt, at han foretrækker, at det Ændringsforslag, vi har stillet, vedtages. Hvis ikke andre Medlemmer af Regeringspartiet vil gøre det, vil jeg i alt Fald anmode dem af den højtærede Ministers Kolleger, som ogsaa er Folketingsmænd, om at stemme for dette Ændringsforslag, som han ønsker gennemført.

Jeg tror, det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard), som kritiserede en Bevilling, jeg stærkt har anbefalet, nemlig en Bevilling til Ivar Bentsen og Jensen-Klint til deres Kursus, er lidt paa Vildspor, naar han fremfører Ordningen ved de tekniske Skoler som et Argument imod denne Bevilling, thi det, som Jensen-Klint og Ivar Bentsen søger Tilskud til, og som der gives dem Tilskud til, er et Kursus i Bygningskultur for Bygmestre og Lærere ved Haandværkerskoler og tekniske Skoler. Den Omstændighed, at der paa de tekniske Skoler er indført visse Timer i disse Fag, kan ikke forhindre, at man giver Tilskud til, at Lærerne kommer under en saa værdifuld kunstnerisk Paa-virkning som den, der kan ydes gennem de to Mænd, der har ledet det Arbejde, som i disse Aar er udført paa dette Omraade. Jeg vilde ønske, der havde været Lejlighed til at forevise de Ting, som har været forelagt Finansudvalget som Bilag til de Herrers Ansøgning, saa tror jeg, man vilde have faaet Indtryk af, hvor nyttigt det paagældende Arbejde er, men Bevillingen er jo heldigvis heller ikke i Fare.

Om det Spørgsmaal, om hvilket den